

OBLUPIENIE (6) *sb n*

o oraz pierwsze e jasne; końcowe e prawdopodobnie pochylone (*Calep* 2 r. -ę).

sg *N* obłupieni(e) (5). \diamond *G* obłupieniã (1).

Sł stp notuje, Cn s.v. łupiący się łącno, Linde brak.

1. Zdarcie naturalnej powłoki, obranie, złuszczenie; *decorticatio Calep* (2) : *Decorticatio* – Obłupienie. *Calep* 292b.

obłupienie czego (1): łok tego ziela [...] ieft dobre picie na czirwoną niemocz która przichodzi zobłupienia j zobdarcia ielit. *FalZioł* I 21b.

Szereg: »obłupienie i obdarcie« (1): *FalZioł* I 21b *cf obłupienie czego*.

2. Ograbienie, obrabowanie; *spoliatio Mącz, Calep* (4) : *Spoliatio, Obránie/ zdarcie/ wyłupienie/ złupienie/ obłupienie. Mącz* 409d; *Calep* 1000a.

obłupienie kogo (2): *SkarKaz* 351b; Tákíe niewsłydliwe y niemłofierne oyczyny y mátki miłey obłupienie náłtąpiło. *SkarKazSej* 705a.

Szereg: »obłupienie, uciski« (1): O/ co lię tego łupieństwá názbieráło między ludźmi/ á zwłáfczá pány. Iákíe poddánych vbogich y kmieći obłupienie/ iákíe wćifki wśzędzie *SkarKaz* 351b.

Synonimy: 1. *obdarcie, odarcie*; 2. *drapanina, drapiestwo, drapież*.

Cf OBLUPIĆ